

tilftaa, at jeg ikke har drifftet mig til fely at foreflaa noget Saadant, og dette er ganfke vift begrundet dert, at det forekommer mig, at alt efterfom Udviklingen ftrider frem, gaar det ikke an at etablere en faadan Forffjel, fom Forflaget her gaar ud paa, ikke, kan jeg fige, mellem Folk, hvis Livftilling er af forffjellig Art, fom adffille fig i den Denfeende, at de ere mere eller mindre bevægelige Elementer i Samfundet, men efterfom de ere mere eller mindre rige, efterfom de have Raad til at tage ind paa de fjerne Gæftgiverfteder eller de mindre Herbergerfteder. Seg har fom fagt ikke drifftet mig til at foreflaa noget Saadant, men iøvrigt overlader jeg, fom jeg antydede før, til Folkerepræftationen, hvorvidt den vil yde Politiet den Hjælp til at kunne føre Kontroll med mistænkelige Perfoner, fom jeg erkjender, at dette Forflag under Nr. 5 giver Politiet. Vil Folke-repræftationen yde Politiet denne Biftand, modtager jeg den. — Det ærede Medlem, fom førte Ordet for de to ærede Forflagsftillere (Schjørring), gjorde iøvrigt nogle Bemærkninger dels ved det af Juftitsministeren ftillede Forflag og dels ved Udfafftet i det Hele. Seg maa give det ærede Medlem Ret i, at naar man fer hen til § 1, vil det være onfkeligt at give Begyndelsen af det Vædringsforflag, jeg har ftillet under Nr. 8 til § 23, en noget anden Affattelse. Svad der har foranlediget denne Begyndelse vil være let at fe, naar man fammenholber det nu foreliggende Forflag med det oprindelige Lovforflag, hvort den tilfvarende Paragraf havde en lignende Begyndelse, ifjvndt § 1 ligefom § 1 i det foreliggende Lovforflag allerede indeholdt den Bestemmelse, at Forpligtelsen til ved Ankomsten her til Landet at være forfynnet med Reifepas, ophæves. — Efter de forffjellige Udtalelfer, fom ere fremkomne rundt omkring fra Landet, nærer jeg Betænktilighed ved at lade § 18, fom handler om Retten for reifende Saandværksfvende til at føge og modtage Gefchenk, falde bort. Man har paa flere Steder udtalt, at det vilde være hensigtsmæssigt at faae en faadan udtryffelig Bestemmelse ind, fordi de nu beftaaende Regler om denne Ret til Gefchenk leder til Misbrug paa forffjellig Maade. Svad Lovforflaget i det Hele angaar, bemærkede det ærede Medlem, at han ikke kunde fætte nogen fynderlig Pris paa det, faaledes fom det nu foreligger, og at han ikke troede, at der var nogen ftor praktiff Trang til det. Seg kan ikke være enig med det ærede Medlem dert. For det Første undtog det ærede Medlem fo fely enkelte Bestemmelfer og erkjendte med Hensyn til dem, at de havde deres ftore Betydning. Seg maa ogflaa holde for, at det er af ftor Interesse med Hensyn til det hele Fattigvæfens-Forhold her i Landet, at der fættes en Stopper for, at Landet overfyldes med — meget ofte — Bundfalbet fra fremmede Lande, Perfoner, fom om fortere eller længere Tid kunne falde Fattigvæfenet her i Landet tilbyrde, og det er fo desværre faaledes,

at man ikke juft trygt kan finde en Beroligelfe i Hensyn til Fattiglovudfafftet. Men fely om vi tænke os Fattiglovudfafftet blive til Lov i denne Sæffion eller i en anden Sæffion, har jeg tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at derved vilde ikke være afhjulpel alle de Ulemper for Kommunen, for Fattigvæfenet, fom kunne flyde af en ubindret og ukontrolleret Indtrængen her i Landet af faadanne fremmede Perfoner, der lettelig kunne falde Landet til Byrde. Der er ikke blot Tale om den Byrde for Fattigvæfenet, der kan blive Følgen af, at de Raagjældende ved et femaarigt Ophold her i Landet vinde Forførgelfesret; men der er ogflaa Tale om de Udgifter, der kunne flyde af, at de f. Ex. blive fnye her i Landet, gjøre fig ftyldige i Forbrydelfer eller af en eller anden Grund skulle transporteret ud af Landet, hvilket Alt er forbundet med Omkøffninger. Derfor tror jeg, det er nødvendigt fra første Færd af at kunne føre Kontroll med disse Perfoner. Seg tror dernæft heller ikke, det kan benegtes, at der er en ganfke anderledes Opfordring til at føre Tilfyn med fremmede Bagabonder, end med Landets egne Underfaatter, idet man, fom jeg allerede har antydet, kan gaa ud fra, at forholdsvis vil der være flere mindre gode Subjekter blandt de Perfoner, der forlade deres Fædreland for at føge Arbejde og gaa paa Gventyr i fremmede Lande, end man er berettiget til at antage, at der er blandt Landets egne Underfaatter, fom drage om i forffjellige Dele af Landet for at føge Erhverv. Men, hvad der har maattet være en afgjørende Betragtning for Juftitsministeren, er, at Lovgivningen, faaledes fom den er, det vil fige faaledes fom den ftaar i Lovfamlingen, i Virkeligheden er ubrugelig, idet nemlig de Forudsætninger, hvortil Loven — Forordningen af 10de December 1828 — knytter fig, for den allervæfentligfte Del ere bortfaldne faaledes, at der i det praktiff Liv jevnlig har maattet opftaa Uvil om, hvilke Bestemmelfer der ere gjældende, og hvorledes de Ord, der ftaa i Loven, skulle anvendes. Seg anfer dette for meget uheldig. Seg har ligefrem maattet anfe det for min Pligt — en Pligt, fom Juftitsministeren har følt at være tilftede allerede gjennem nogle Aar — at føge at afløfe den i mange Stykker ubrugelige Forordning af 1828 med en ny Lovbestemmelse, fom klart udtaler, hvilke Regler der ffal gjælde paa dette Omraade. Forfaavidt har det glædet mig, at det ærede Medlem udtalte, at, om han juft ikke anfaa denne Lov for at være af særdeles ftor Betydning, fandt han dog ikke Anledning til at modfætte fig den, og jeg har heller ikke nogen Anledning til at tro, at det ærede Thing ffulde være nogen Hensigt i den Retning.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Efterat faavel det ærede Medlem, der tilbels talte i Mindretallets Navn (Singerlev), fom den ærede Ordfører for Forflagsftillerne (Schjørring) have